

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 ianuarie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare prin care se solicită casarea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 20 martie 2017 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017, declarat de Zaicenco Tatiana

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 04.11.2016 - 20.03.2017;
2. Instanța de recurs: 14.06.2017 - 05.10.2017.

Asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. La 04 august 2016, în adresa Judecătoriei Râșcani, mun.Chișinău a parvenit plîngerea lui Zaicenco Tatiana, înaintată în temeiul art.313 Cod de procedură penală, împotriva ordonanței de scoatere de sub urmărire penală și de clasare a procesului penal nr.2015021885 în privința lui V.Onuța din 29 ianuarie 2016, emisă de procurorul în Procuratura s.Râșcani, mun.Chișinău, L.Andriuță și a ordonanței procurorului-interimar al s.Râșcani, mun.Chișinău din 04 martie 2016, emisă în ordin de control ierarhic-superior, prin care a fost respinsă plîngerea.

2. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 20 martie 2017, a fost respinsă plîngerea lui T.Zaicenco ca neîntemeiată și declarată peste termen.

În motivarea soluției instanța a indicat că în rezultatul examinării argumentelor petiționarei, nu s-au constatat careva acțiuni sau inacțiuni ale organului de urmărire penală sau ale procurorului, ce ar fi lezat drepturile și interesele legitime ale acesteia, deoarece în cadrul procesului penal au fost întreprinse toate măsurile necesare în vederea examinării cazului obiectiv, multilateral și sub toate aspectele.

La fel, în argumentarea soluției sale, instanța a relevat că petiționara nu a prezentat probe concrete și certe, ce ar fi indicat la faptul că investigația în cazul sesizării sale, și în special, abordarea organului de urmărire penală și a procurorului în cadrul controlului nu ar fi corespuns cerințelor interne, prin prisma art.19 alin.(3), 254 Cod de procedură penală, de a examina complet și multilateral cazul, plîngerea fiind bazată pe dezacordul ultimei față de aprecierea faptei stabilite sub aspectul probat, iar motivele invocate nu conduc la concluzia privind necesitatea reexaminării cauzei din punct de vedere al reaprecierii probelor administrate de organul de urmărire penală.

Totodată, instanța a reținut că plîngerea lui T.Zaicenco este declarată peste termen, deoarece ultima a fost informată în termen despre adoptarea ordonanței din 04.03.2016, pe care a contestat-o cu întârziere de 4 luni, adică la 27.09.2016.

3. Nefiind de acord cu încheierea menționată, T.Zaicenco, a declarat recurs, solicitând casarea acesteia, cu anularea ordonanței din 29.01.2016, prin care a fost scos de sub urmărire penală V.Onuța și de clasare a procesului penal nr.2015021885, emisă de procurorul în Procuratura s.Rîșcani, mun.Chișinău, L.Andriuță și a ordonanței procurorului-interimar al s.Rîșcani, mun.Chișinău din 04.03.2016, emisă în ordin de control ierarhic-superior, prin care a fost respinsă plângerea, cu remiterea materialelor 10-34/17 și 10-17/17 Procuraturii Chișinău, oficiul Buiucani pentru începerea urmăririi penale în privința magistraților din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și în privința procurorilor în Procuratura Chișinău, oficiul Rîșcani, precum și recunoașterea nulă a mandatului din 15.02.2017, seria MAS0939764, privind participarea avocatului P.Railean în ședința de judecată pe cauza nr.10-34/17 în cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017, a fost respins, ca tardiv recursul declarat de Zaicenco Tatiana.

În motivarea soluției instanța a indicat că, reținând prevederile art.313 alin.(6) Cod de procedură penală, petiționara a omis termenul de contestare de 15 zile, care se calculează din momentul pronunțării încheierii judecătorului de instrucție. Mai mult, aceasta nu a solicitat repunerea în termen a recursului, nu a indicat motivele omiterii acestuia, astfel că repunerea în termen de către instanța de recurs, din oficiu, ar echivala cu avantajarea unei părți în defavoarea alteia prin extinderea termenului legal de prescripție.

5. Împotriva încheierii nominalizate a declarat recurs în anulare petiționara, prin care solicită casarea acesteia, inclusiv anularea ordonanței de scoatere de sub urmărire penală și de clasare a procesului penal nr.2015021885 în privința lui V.Onuța din 29 ianuarie 2016, emisă de procurorul în Procuratura s.Rîșcani, mun.Chișinău, L.Andriuță și a ordonanței procurorului-interimar al s.Rîșcani, mun.Chișinău din 04 martie 2016, emisă în ordin de control ierarhic-superior, prin care a fost respinsă plângerea, cu remiterea materialelor 10-34/17 și 10-17/17 Procuraturii Generale reieșind din circumstanțele cauzei, pe motiv că examinarea cauzei în instanța de recurs a avut loc în lipsa ei, dânsa nu a fost înștiințată despre data examinării cauzei în ordine de recurs, lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată, a fost lăsată fără examinare solicitarea sa prin care a recuzat toți magistrații instanței de apel, examinarea cauzei în prima instanță, la fel, a avut loc în lipsa ei și motivarea soluției instanței de apel este contradictorie.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.452 alin.(1) Cod de procedură penală, persoanele menționate la art.401 alin.(1), precum și, în numele persoanelor enumerate în alin.(1) pct.2)-4), apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Însă, reieșind din prevederile art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată.

Din materialele dosarului se constată că, chestiunea care a fost examinată de către judecătorul de instrucție și ulterior de către instanța de recurs, se referă la cele reglementate de art.313 Cod de procedură penală, ce țin de soluționarea plângerilor împotriva actelor sau acțiunilor ilegale ale organului de urmărire penală sau alte organe care exercită activitatea specială de investigații.

Conform prevederilor art.313 alin.(6) Cod de procedură penală, încheierea judecătorului de instrucție este irevocabilă, cu excepția încheierilor privind refuzul în pornirea urmăririi penale, scoaterea persoanei de sub urmărirea penală, încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale și reluarea urmăririi penale, care pot fi atacate cu recurs la Curtea de apel în termen de 15 zile de la data pronunțării și care se judecă conform prevederilor Titlului II Capitolul IV Secțiunea a 2-a § 2 din Partea specială a Codului de procedură penală.

Încheierea primei instanțe, care a fost contestată de către T.Zaicenco cu recurs în Curtea de Apel Chișinău de fapt este irevocabilă și nu se supune căilor de atac.

Colegiul atestă că, normele de drept nominalizate prescriu, în mod expres, că pot fi atacate cu recurs în anulare *doar hotărârile judecătorești, prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal*, după epuizarea căilor ordinare de atac.

În cazul în care, potrivit legii, o hotărâre judecătorească nu parcurge căile ordinare de atac, aceasta deși a devenit irevocabilă, nu dispune de calea extraordinară de atac, adică nu poate fi contestată cu recurs în anulare.

Prin urmare, reieșind din normele sus menționate, hotărârea atacată de recurent nu este pasibilă de drept de a fi contestată prin intermediul recursului în anulare.

Cele menționate denotă faptul că, în speță, încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și decizia Curții de Apel Chișinău, adoptată în ordinea prevăzută de art.313 Cod de procedură penală, nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute de alin.(1) art.452 Cod de procedură penală, care pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție.

Conform art.456 alin.(1), 432 alin.(2) pct.1) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului declarat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut, situație ce persistă în cauza dată.

În aceste împrejurări, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului în anulare declarat de T.Zaicenco, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.1), 452-453, 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție.

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de Zaicenco Tatiana, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 20 martie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 ianuarie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu